sprejeti pogoje, ako bi jih Buri stavili, a Buri o tem nočejo nič vedeti in to znači, da njihova stvar ne stoji tako slabo, kakor bi radi vedeli razni anglofili.

Dopisi.

Iz šmarskega okraja. (Prav zanimive reči) vam moram danes poročati o ptujski korundiči iz naših krajev. Lansko leto vozil se je neki ciklist iz Ptuja po cestah šmarskega okraja. Ves truden in vpehan se vstavi pred gostilno na Belem. Ogledujoč si okolico, pravi sam pri sebi, to je izvrsten kraj za moje namene, luža pri luži, in zraven šmarski potok, ki se vije kakor izstreljena vrv; če jih le par tu ostane, potem se bodo že razmnožile. Imena bližnjih posestnikov, ki so se mu zdela nemška ali drugače ugodna, zapiše si v svojo knjigo. Ne dolgo potem prišli so prvi korundiči po poštah v naše kraje. To vam je bilo kvakanje! Šmarski poštar je neki skoraj zbolel od samega strahu, na Podplatu in v Pristavi so pa rekli, da še nikoli niso slišali lepših glasov, kakor glasove teh živalic. Ja, ja, je že tako, vse se ne dopade vsem! Na Belo so dali dve lepi plemenski korundiči, eno sta sprejeli devici Brunhilda in Krimhilda v Lembergu, eno neki fant blizu Sv. Eme itd. Na Belem sta lazili korundiči od hiše do hiše. Če se je na oknu zaslišal znani kva, kva, hitro so ga odprli in korundiča je skočila na mizo. Koj so jo obsedli vsi domači, ter občudovali to lepo stvarčico. Nekateri so dejali, samo zlobni jeziki morejo reči, da je laška žaba giftna krota! Saj ni giftna, pritrdili so vsi; in bolj ko se je napenjala, bolj so se smejali, bolj se jim je dopadala. Možki in možički so včasih imeli cele zbore, še na cestah, da so poslušali in občudovali korundičo, dokler se niso čisto očarani drug od druzega ločili. Tudi k Šoršovim bi jo korundiči radi potegnili, pa kaj, upali se niste, ker v tisti hiši še je zmeraj nekaj dobrega duha od «gospoda» ostalo. Znano je, da imajo žabe rade muhe in pajke, a čudno je, da se ta korundiča križastega pajka boji. Zakaj li? Najbolj zapeljiva luža za korundiče pa je na Belem lovčeva, po domače jagrova ob veliki cesti. Sem sta se že sto in stokrat napotili, pa kaj, ko lovec zmeraj z nabito puško skrit za hlevom stoji, in posebno korundiče neki iz vrstno zadene.

Na korundiči je pač vse lepo! A mlademu fantu se na njej dopade najbolj njeni papirnati pas, na katerem stoji tiskano z lepimi črkami: N. pr. blagorodni gospod J. J. v ... Tak pas se ne sme nobeden zgubiti. Fant jih nosi zmeraj s seboj po vseh žepih in še za klobukovem traku. Dva fanta, eden blizu Šmarja, drugi blizu Sv. Eme doma, sta se pretečeni pust ženila. Ta bi imel vzeti Kosovo Zlatico, drugi Strnadovo Dragico. «Poglej Zlatica, poglej Dragica», rekla sta, «kaj je tu zapisano». «A kaj pa?» Dekle reče: «N. pr. blagorodni gospod J. J. v ....» in vpraša: «A kdo je to?» «I, Zlatica, i Dragica, kaj ne poznaš mojega imena?» «Kaj, ti si gospod, a veš kaj, gospoda jaz ne bom vzela», rekli ste obe. Zdaj jima udari korundičin smrad v nos, obe si ga zatisnete. Vsled mastnih zaušnic je 4 krat počilo in tičici ste odfrčali kakor blisk, fanta sta pa ostala z otečenimi lici. Tako slovo dajejo snubačem, ki se družijo s korundiči! Ta dva fanta sta toraj ostala sama, samici ste pa tudi še Brunhilda in Krimhilda.

Pri nas je pa navada, da mora vsak, ki se vsled svoje okornosti pustni čas ni mogel oženiti, pustni torek ploh vleči. In vlekla sta ga imenovana fanta, Brunhilda in Krimhilda. Sestanek so imeli pri ciganu in od tod naj bi šlo čez Geše do Šmarja. Da bi bolj korajžno potegnili, privoščili so si naturnih pijač iz najboljših fabrik. Pil je tudi še peti veliki gospod iz Belega in 4 korundiči, katere ima ta družba v reji. Vpregli so toraj spredaj dva para korundičev, potem sta vstopili lemberški gospici in na zadnje imenovana fanta, veliki gospod pa je jahal ploh. Omeniti še moramo, da ste Brunhilda in Krimhilda prinesli najlepših umetnih cvetlic, ker v tem času naravnih ni, ter ste okrasili sebe, korundiče, fanta in ploh-gospoda. To vam je bil krasen prizor, vse se je lesketalo v najlepših barvah! Proti Gešju je šlo počasi, ker je precej breg. Na vrhu pred Šoršovo hišo pa se korundiči kar na enkrat vstavijo, vihajo nose in hočejo nazaj po vsej sili! Ploh-gospod je komaj vse v red spravil in potem vam je šlo na vdol, kakor sto peklenščekov! Kakor bi se zemlja odprla in vse požrla, zgine pred lovčevo hišo celi vlak. Korundiči so poskakali namreč v gnojnico in potegnili vse za seboj. Neko čudno grgljanje se je slišalo in se pokazalo potem pet črnih človeških podob, pred kojimi je od groze in strahu vse bežalo. — Žaba še neki iz trona v lužo skoči, ali ploh-gospod tega ne veste? Ni toraj varno voziti se s korundiči!

Ploh-gospod se snaži in pere, ter se sramuje sam pred seboj in pred svetom, da se je dal zapeljati od korundičev. Stem mu je minila tudi želja po županovi časti, tako, da se še bojda občinskih volitev ne bode vdeležil, ki se bodo v kratkem vršile. Korundiče pa je jager pepelnično sredo vse postreljal. Vsi korundičarji se bodo vsled tega menda spametovali, belskemu lovcu pa gre čast, da je iztrebil naše luže teh pošasti, in zasluži, da ga volite za župana!

Sv. Ilj nad Mariborom. (Zlata poroka.) Dovolite, gosp. urednik, častitim bralcem »Slovenskega Gospodarja« na kratko popisati zlato poroko 70letne Magdalene in 79letnega Matija Rošker. Dne 10. februarja zbralo se je mnogo ljudstva blizu kolodvora ter od tod spremljalo slavljenca proti cerkvi. Marsikomu se je solza udrla od veselja, ko je videl, kako krepko sta korakala zlato-ženin in nevesta za godci med ovenčanimi dekleti. Za njima so šli krepki trije sinovi in sorodniki. Ob pol deseti uri prišla sta v cerkev, katera je bila že prenapolnjena. Stopila sta pred oltar; domači gosp. župnik opravili so cerkvene obrede in molitve, potem se je darovala v zahvalo slovesna sv. maša. Po sv. maši, dasiravno je zelo deževalo, je hotelo vse staro in mlado videti zlato-ženina in nevesto. Spremili so nju do nekdanje narodne gostilne g. Franca Zelzerja, kjer se je nadaljevala gostija pri pogrnjenih mizah. Med sprevodom od cerkve se je slišala krasna godba, a oglasili so se tudi zvonovi, ker je bil zlato-ženin že čez 50 let cerkveni upravitelj (križanec) ter vestno izpolnjeval to nalogo. Mu po vsej pravici častitamo; Bog ga živi še mnogo let! V proslavo zlate gostije vdeležilo se je tudi več čč. gospodov; po primernem nauku podarili so g. župnik v imenu milost. kneza in škofa prelepo darilce v papirnatem zavitku: zlat za 20 Kron. Samega veselja in hvaležnosti so solze zaigrale zlato-poročencema, ko sta prejela visoki dar nadpastirjev. Vršilo se je mnogo napitnic; naša venčana dekleta so nam prepevala kratkočasne pesmice.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje. Katoliško politično društvo za slovenjebistriški okraj bo prihodnjo nedeljo dne 23. t. m. ob 3. uri popold. zborovalo v Poljčanah v Gajšekovi gostilni. Govorili bodo državni poslanec g. Fr. Robič o političnem stanju v državnem zboru, g. dr. Fr. Rosina o zadružništvu in g. Fr. Mlakar o vinski kupčiji. Katoliško in narodno zavedni možje, pridite v obilnem številu na zborovanje, ne ustrašite se tudi slabega vremena! Na svidenje v Poljčanah!

Tabor v Žalcu. Kakor se poroča nasprotnim listom, nameravajo štajerski slov. državni in deželni poslanci obdrževati meseca marcija tabor v Žalcu. Nekateri listi vedó tudi povedati, da se bo govorilo na taboru v Žalcu o vprašanju celjskih slovenskih vsporednic. Mi si pridržujemo, o pravem času označiti svoje stališče k nameravanemu taboru. To pa že danes povemo, da se bo potem v Žalcu moralo tudi o tem govoriti, ali sta vendar le res dva slovenska poslanca več ali manj zakrivila znano resolucijo Stürgkhovo. — Ljudstvo zahteva jasnosti o tem, kar delajo in ne delajo naši poslanci!

Gornjigrad. V Gradcu je umrl prejšnji oskrbnik grajščine ljubljanskega škofa v Gornjemgradu, g. Josip Hofbauer. Ni bil prijatelj Slovencev!

Ljutomer. V Ljutomeru nimajo že dolgo več domačina, da bi jim županil, zato so si sedaj po odstopu Švarca izvolili zopet tujca, ki se je še nedolgo naselil med njimi, namreč »nemškega« notarja Julija Turna. Pokrij si svoje lice, ponosni Ljutomer!

Črnagora pri Ptuju. Piše se nam iz Dravskega polja: Mnogo se govori o zadnjih volitvah na Črnigori, pri katerih je zmagala — hvala Bogu — slovenska stranka. Po nekaterih listih se očita narodnim Črnogorcem, da so premalo skupaj držali pri volitvi in niso enotno postopali. To je res, ampak tega niso krivi Črnogorci, ampak oni, ki bi jih morali poučiti in v red spraviti. Tega pa nekateri gospodje niso storili. Zmerjati čez druge, sam pa brez načrta delati in svojo osebo rivati naprej, čeprav ni nikjer priljubljena, to bi nas skoraj spravilo ob zmago. In res se imamo zahvaliti za zmago vrlim poljancem, posebno zavednim Lovrenčanom, ki so prišli s svojimi voditelji vzorno in enotno disciplinirani k volitvi ter nam priborili zmago. Slava njim!

Od Sv. Trojice v Slov. gor. nam pišejo: Kratek predpust je boljši, ko dolgo leto. V preteklem letu je bilo v naši župniji le osem parov poročenih. V letošnjem predpustu pa je bilo 6 parov oklicanih. In kar je za nas velika posebnost, na pustni ponedeljek tri poroke. Dve posestnici: Matilda Zadravec in Alojzija Čeh iz Senarske, sta si privzeli pomočnika za svoji posestvi. Prva Matevža Rajšpa, mlinarja; druga pa Janeza Pilingerja. Tretji pa je bil Janez Potočnik, ki si je vzel za tovarišico življenja Marijo Cotar; ker je mizar in ima pomagače, ne potrebuje pomočnice, temuč le tovaršico. (Ker prevzame rokodelstvo po svojem očetu J. Potočniku, kateri vam je, kot dober, izvrsten mizar gotovo znan, priporočam vam tudi mladega mojstra, da bi mu bili naklonjeni, kakor njegovemu očetu). Mnogo sreče vsem trem!

Zdravniki pri Sv. Trojici v Slov. gor. Že celih 10 dni zdihujejo naši bolniki, ker morajo v slabi poti daleč hoditi k zdravniku. Predno se je še poslovil od nas naš prejšnji zdravnik dr. Ant. Vilimek, ponujal se nam je eden, o katerem pravijo, da precej po hrastovem listju diši, pa se je skesal in drugam obrnil. Nato je sever druzega prinesel, kateri pa se je prestrašil naše «blatne dežele», in drugi dan ga je že jug nazaj na sever potisnil. Zdaj pa govorijo, da pride eden izpod Votanovega hrasta tolažbe in veselja delat našim mamikam in mimikam. Gotovo je velik Nemec, ker pravijo, da se kliče dr. Zirngast. Želimo, da bi ne prišel k nam, če pa že, da bi se ne zaljubil preveč v naše blato.

Važni sklepi za domačo politiko. Odborova seja »Save« je dne 16. febr. t. l. v Sevnici odobrila sledeči resoluciji: Postopanje slovenskih poslancev se popolnoma odobrava. V slučaju, ako pride slovensko-nemška gimnazija v Celju v resno nevarnost,